

Уз 20. број „Црквених студија“

„ЈАРАМ ЈЕ МОЈ БЛАГ, И БРЕМЕ ЈЕ МОЈЕ ЛАКО“

Ништа није могуће написати. Зато ће ово слово бити кратко.

Ако се сведочи о дометима часописа „Црквене студије“, биће о томе строго суђено у овом веку. Ако се ништа не напише, неће се избећи грех. Ако се прећути, бићемо испитивани не само због сувишне речи већ и због греха ћутања. Ако се усудимо да испишемо неколико речи о путу дугом двадесет година, шта је мера? Можда је најбоље ништа не рећи о садржају, већ само о његовом бремену. Иако ништа није било једноставно и ништа лако, најпримереније је позвати се на јеванђељске речи: „Јарам је мој благ, и бреме је моје лако“ (Матеј 11, 30). Ако се међу корицама овог часописа препознаје и карактер ових речи, онда овај који пише и у име других који су трчали, може бити задовољан трком, јер предани науци веру одржасмо.

Други ће домете овог часописа сагледавати кроз актуелну категоризацију (М23). Нека уреднику буде дозвољено да истакне један други, невероватно важан параметар: радост. Радост због објављивања првог броја, радост због објављивања јубиларних „Црквених студија“, радост због тематских бројева... Окови опреза са почетка овог текста престају да буду препрека феномену радости. Све је могуће саопштити о радости. Без страха шта ће рећи други. Они који знају да се радују и они који не знају да се радују. Радост не подлеже осуди. Поготову она унутрашња, која нас најбоље узводи у свет, који мери никад сигурним критеријумима. Радост тражи лествицу врлину, а не лествицу успеха. О првој лествици виси наука над наукама, а о другој она која мора исходити из прве. Као што свака љубав происходи из љубави Божје.

Они који долазе после нас, нека исправљају оно што није ваљало.

Проф. др Драгиша Бојовић